

آموزش بریل به دانش آموزان با معلولیت های چندگانه - نایینا

ترجمه و تنظیم: مریم باشور لشگری / کارشناس ارشد کودکان استثنایی

و حشتاک به خود می گیرد (مارسل واتل، ۲۰۰۳). رشد اجتماعی، ارتباطی و شناختی کودکانی که یادگیرنده گان لامسه هستند وابسته به این است که این کودکان تا چه حد بتوانند با کمک دستها و سایر قسمت های بدن اطلاعات کسب کنند. این نوع یادگیری، یادگیری از راه سامانه هی حسی - بدنی است. سامانه هی حسی - بدنی شامل اجزای لمس، تحریک درونی، احساس حرکت (عضلانی) است. اجزای احساس حرکت، تحریک درونی اطلاعات مربوط به وضعیت قسمت های مختلف بدن و آنچه که این قسمت ها انجام می دهند به مغز رله می کند. به دلایلی تأکید زیادی روی رشد مهارت های حسی - بدنی آسیب های بینایی دانش آموزان با معلولیت های چندگانه نشده است و نقش معلمان این گروه محدود به فعالیت های تحریک بینایی بوده است. کودکان با معلولیت های چندگانه نایینا تکالیف را بدون ملاحظات مقتضی برای ساختن پایه حسی - بدنی مناسب شناخت درباره جهان به صورت منفعل دست کاری می کنند (میل اسمیت، ۲۰۰۳).

وقتی کودکان با معلولیت های چندگانه نایینا به صورت منفعل شیء را دست کاری می کنند قادر به بازشناسی شیء می شوند اما این فعالیت برای ایجاد دانش عملی کفايت نمی کند. یک کودک برای کسب دانش عملی به مشارکت فعال نیاز دارد. مهارت های مشارکت فعال شامل موقعیت یابی، بازشناسی، پیگیری، دست کاری، مقایسه، ارتباط و سازمان دهی است.

دانش عملی در کودکان عادی از شیوه سازی آنچه کودکان دیگر انجام می دهند فراهم می شود. اما کودکان نایینا از راه به خاطر سپاری توالی حرکت یاد می گیرند. وقتی اطلاعات از طریق سامانه هی حسی - بدنی فرا گرفته می شود آگاهی از تعامل مغز و عضله ایجاد می شود. این مسئله فقط وقتی کودک حداقل روی بعضی از حرکات کنترل دارد

دانش آموزان با ناتوانی های چندگانه بر حسب شرایط معلولیت ساز به زیر گروه های مختلف تقسیم می شوند. یکی از این گروه ها، دانش آموزان با معلولیت های چندگانه و با آسیب های بینایی هستند. یکی از زیر گروه های کودکان چند معلولیتی دانش آموزانی هستند که دو ناتوانی در حیطه های ذهنی و بینایی دارند و شدت مشکلات آنها در حدی است که روی توانایی یادگیری آنها تأثیر می گذارد. بررسی مارسل واتل در سال ۲۰۰۰ نشان داد که علاوه بر ناتوانی های ذهنی و بینایی این گروه از کودکان ممکن است اختلال های همراهی نظری اختلال عصب شناوری، ناتوانی های حرکتی، اختلال های شخصیت، در خودمندگی، صرع، اختلال های رشدی و بیماری های وحیم شونده داشته باشد (مارسل واتل، ۲۰۰۳).
جان، فریمن و اسکات در سال ۱۹۷۷ دریافتند که تعداد کودکان با ناتوانی (هایی) علاوه بر بینایی و یا آسیب بینایی در کانادا در حال افزایش است (مک کاسپی، ۲۰۰۴).

در یک مطالعه جمعیت شناختی روی کودکان پیش از دبستان با آسیب بینایی که در آمریکا زندگی می کنند بی شاب گزارش می کند که ۶۰ درصد کودکان بین سنین ۳ تا ۵ سال، ناتوانی هایی علاوه بر آسیب بینایی دارند. مرور گزارش آماری ادبیات تحقیق در کشورهای توسعه یافته انگلیسی زبان، حمایت لازم را برای نتایج این تحقیق در میان جمعیت سن مدرسه کودکان و نوجوانان نایینا با آسیب بینایی فراهم می آورد، تعداد از ۳۵ تا ۶۰ درصد جمعیت، متغیر بوده است (مک کاسپی، ۲۰۰۴).

در ققدان یک برنامه آموزشی مناسب بسیاری از کودکانی که از تولد دچار نایینای هستند دچار تأخیر های رشدی می شوند و برخی اختلال های مشابه با آنچه در کودکان در خودمند و وجود دارد نشان می دهند. اگر چاره اندیشه برای آسیب بینایی به تنها یک چالش باشد وقتی آسیب بینایی همراه با سایر اختلال ها رخ دهد فشار، شکل

سپانگین (۱۹۸۹) معتقد است به دلیل اینکه در اکثر نواحی به مدرسه‌ها آموزش داده می‌شود که دانش‌آموزان با معلولیت‌های چندگانه را در زیر گروه یکی از ناتوانی‌ها گزارش کنند تعداد کودکان با معلولیت‌های چندگانه مشخص نمی‌شود؛ این مسئله به دریافت خدمات کمتر منجر می‌شود و دسترسی به خدمات و مشاوره را برای دانش‌آموزان با معلولیت‌های چندگانه و معلمانی که دارای چنین دانش‌آموزانی هستند محدود می‌سازد. در کانادا فرآیند دریافت خدمات از استانی به استان دیگر متغیر است و تحت تأثیر عوامل محلی و میزان حمایت‌های فراهم شده قرار دارد. در بعضی استان‌ها معلمان دانش‌آموزان نایبنا یا با آسیب بینایی اجازه ندارند خدماتی را که به طور مستقیم در ارتباط با ناتوانی دیگر دانش‌آموز باشد فراهم آورند. در نبود دسترسی به متخصص آسیب بینایی یا نایبایی احتمال دارد از آموزش بریل یا مطلب بینایی انطباق داده شده که برای این کودکان مناسب است چشم پوشی شود. فقدان دانش معلم در مورد اثر کم بینایی در یادگیری و نداشتن دسترسی به آموزش بریل می‌تواند دسترسی به آموزش سواد پایه را به تأخیر اندازد (مک کاس پی، ۲۰۰۰).

در بررسی تحقیقی آن مک کاس پی (۲۰۰۲)، چند گروه از متخصصان نیاز به گسترش بررسی سواد برای افراد با ناتوانی‌های چندگانه و فراهم ساختن دسترسی به آموزش سواد را به عنوان جزء مکمل آموزش تحصیلی مشخص ساختند. آنها مشاهده کردند که حمایت مریبیان از آموزش سواد به دانش‌آموزان با ناتوانی‌های چندگانه در حال افزایش است. این گروه احساس می‌کردند که یک گزارش رسمی از ملاک‌های مناسب آموزش سواد در حد حرفه‌ای باید تهیه شود. این نتایج نشان می‌دهد که تعریف وسیع‌تری از سواد

اتفاق می‌افتد. این کنترل اجازه می‌دهد اطلاعات در توالی حرکت به گونه‌ای ذخیره شود که به صورت خودکار تکرار شود. اگر کودک به صورت منفعل تکالیف را دست کاری کند حافظه حوادث دسته‌بندی نمی‌شود و عملی یاد گرفته نمی‌شود (میل اسمنیت، ۲۰۰۳).

خواندن بریل مهارت واقعاً لمسی نیست بلکه یک مهارت حسی - بدنی است. تمیز ویژگی‌ها در ابتدا لمسی است، اما تمام مهارت‌های روانی بریل نظری یافتن خط بعدی و غیره، مربوط به احساس حرکت و تحریک درونی است. اصلی‌ترین کار معلمان کودکان با آسیب بینایی، رشد مهارت‌های حسی - بدنی خوانندگان بالقوه بریل بوده است. گریمین و گبر (۱۹۸۲) آموزش بریل را طی مراحل چهارگانه‌ی زیر توصیف می‌کنند (میل اسمنیت، ۲۰۰۳).

۱- آگاهی از ویژگی‌های لمسی اشیا از قبیل بافت، حرارت، سطح لرزش، ثبات تفاوت‌ها

۲- مفهوم شکل و باز شناسی (اشکال ابعاد سه گانه)

۳- درک نمایش ترسیمی (اشکال خط بر جسته)

۴- به کارگیری شناخت سمبل‌ها (بریل)

براساس قانون بریل اهایو دانش‌آموزانی می‌توانند بریل را یاد بگیرند که دارای شرایط زیر باشند:

عوامل پزشکی : دانش‌آموز نایبنا یا تقریباً نایبنا و یا انتظار می‌رود به سرعت بینایی اش را از دست بدهد.

عوامل جسمی : اگر دانش‌آموز ناتوانی دیگری نیز دارد آن ناتوانی مانع یادگیری بریل نباشد.

عوامل محیطی : انطباق در نور طبیعی، توانایی خواندن مطالب چاپی دانش‌آموز را افزایش ندهد.

عوامل خواندن مطالب چاپی : اگر دانش‌آموز می‌تواند مواد چاپی را بخواند، اما با وجود اینکه عوامل مطلب چاپی برای حداکثر استفاده انطباق داده شده‌اند، خواندن کند و دشوار است.

عوامل دست نویسی : دانش‌آموز دست نویس خود را برای استفاده در زمینه‌های دست نویسی عملی نمی‌تواند بخواند.

عوامل تکنولوژی کم بینایی : دانش‌آموز حتی با استفاده از یک درشت نما یا وسایل غیرقابل حمل در سطح مطلوب نمی‌تواند بخواند (قانون بریل اهایو، ۱۹۹۵).

مستقل زندگی می کنند، افرادی که به صورت اتفاقی نایاب شده‌اند به سرکار بر می گردند و افراد مسن‌تر استقلال خود را در سالهای بعد افزایش می دهند مورد تأکید قرار می دهد (پرایس ۲۰۰۳).

در مقاله راههای گسترش سواد، کارل میلو و آناراش (۲۰۰۱)، نتایج پیمایش متخصصان آموزش نایابیان را توصیف می کنند. نتایج پیمایش آنها نشان می دهد که بریل کوتاه نویسی نشده می تواند رسانه آموزش سواد به دانش آموزان با آسیب بینایی با ناتوانی های چندگانه باشد. آنا ادکنیز (۲۰۰۳)، در بررسی خود در مورد بهره‌مندی از بریل کوتاه نویسی نشده اظهار می دارد که به ظاهر یک عقیده رایج این است که این نوع خط بریل، روش خوبی فقط برای دانش آموزانی است که قادر به کسب مهارت در سطح دو بریل نیستند (ادکنیز، ۲۰۰۳).

در مقاله بریل و کودکان خردسال مری جین سان سیری (۲۰۰۳)، می نویسد نرخ یادگیری کودکان با معلولیت های چندگانه متفاوت است، با این همه آموزش سواد را باید دریافت کنند. گاهی اوقات بریل بهترین وسیله برای کودک نیست، اما می تواند به صورت عملکردی برای شناسایی موارد شخصی و مکانها کمک کند این نوع عملکرد خواندن، کودکی با درجه ای از وابستگی به وجود می آورد (سان سیری، ۲۰۰۳).

نانل (۲۰۰۳)، کاهش در تعداد خوانندگان بریل را به افزایش تعداد افراد با ناتوانی های چندگانه یا دارای آسیب های پزشکی که ممکن است توانایی بریل خوانی را نداشته باشند نسبت می دهد (مک کاسپی، ۲۰۰۳).

سپانگین (۱۹۸۰)، افزایش در تعداد کودکان چند معلولیتی همراه با سایر ناتوانی ها را یکی از هشت علت پایین آمدن سطح سواد در بین دانش آموزان نایابا می داند (مک کاسپی، ۲۰۰۳).

براساس بررسی انجام شده در سازمان آموزش و پژوهش استثنایی کشور معلمان و دانش آموزان چند معلولیتی در کلاس های ویژه و تک معلولیتی معتقد بودند این دانش آموزان توانایی کمی در یادگیری خط بریل دارند. اما همین معلمان معتقد بودند دانش آموزان در یادگیری بریل پیشرفت داشته و آموزش بریل را برای دانش آموزان

که ترکیبی از مهارت های عملی سواد برای دانش آموزان با ناتوانی های چندگانه باشد، باید ایجاد شود (مک کاسپی، ۲۰۰۴).

در بررسی تحقیقی مک کاسپی (۲۰۰۲)، معلمان مصاحبه شده، بسته به سیاست ها و معیارهای استانی، تجربه های متفاوتی در مورد آموزش سواد به دانش آموزان با ناتوانی های چندگانه داشتند. در بعضی از استان ها این دانش آموزان از خدمات معلمان سیار بهره مند نمی شدند. در بعضی دیگر از استان ها معلمان سیار به عنوان عضوی از گروه مدرسه، مشاوره هایی را ارایه می دادند. در این مدرسه ها اگر بریل رسانه آموزشی برای دانش آموزان با معلولیت های چندگانه بود، بسیاری از معلمان مصاحبه شده راهنمایی های را برای آموزش بریل فراهم می آوردند. این معلمان تأکید می کردند که این دانش آموزان نیازمند به متخصصان حرفه ای در زمینه ای آسیب بینایی و نایابی، برای پیشرفت رشد مهارت های سواد هستند.

به گزارش مک کاسپی (۲۰۰۲)، غیر خوانندگان در میان دانش آموزان نایابی قانونی در خانه سواد آمریکا از ۲۰ درصد در سال ۱۹۸۵ به ۳۱ درصد در سال ۱۹۸۸ افزایش یافته است. معمولاً غیر خوانندگان به کودکانی با ناتوانی های چندگانه که خواندن چاپی یا بریل برایشان مشکل یا غیر ممکن باشد، اتلاف می شود.

دانش عملی در کودکان عادی از شبیه سازی آنچه کودکان دیگر انجام می دهند فراهم می شود

پرایس (۲۰۰۱)، در گزارش نتایج پیمایش در زمینه وسائل، محصولات و پژوهش های مورد نیاز برای آموزش افراد با معلولیت های چندگانه در خانه سواد آمریکا، احساس عدم کفایت معلمان را در هنگام کار با کودکان عقب ماندگی ذهنی شدید گزارش می کند. وسائل گزارش شده افرادی که توانایی یادگیری بریل را دارند و افرادی که توانایی یادگیری بریل را ندارند در بر می گیرد. این گزارش سواد را به عنوان عامل کلیدی برای اطمینان از اینکه کودکان با معلولیت های چندگانه به طور دائم در مدرسه پیشرفت می کنند، جوانان نیروی کار می شوند و به صورت

نیازهای آموزشی متفاوتی دارد با آنچه دانش آموز دیگری با آسیب مغزی، ناتوانی‌های هوشی و آسیب بینایی دارد. بنابراین در برنامه‌ریزی آموزش سواد به دانش آموزان با ناتوانی‌های چندگانه نه فقط مناسب‌ترین رسانه یادگیری باید در نظر گرفته شود، بلکه همچنین راهکارهای آموزشی که احتمال بیشتری دارد با سبک و درجه یادگیری دانش آموزان مناسب باشد باید مورد توجه قرار گیرد. پژوهش‌های خلیل محدودی روی مناسب‌ترین رسانه خواندن و نوشتن برای دانش آموزان چندمعلولیتی با نایابی و یا آسیب بینایی انجام شده است. (هیلو و دان درا، مورنی، ۱۹۹۸)

تعیین رسانه یادگیری برای کودکانی که نایابا و یا با آسیب بینایی هستند در فرآیندی که بخش مکمل طرح های آموزشی را شکل می‌دهد تعیین می‌شود. این فرآیند شامل ارزیابی دقیق، مشاهده و بحث میان اعضای گروه مدرسه است. معلمان آگاه و با تدبیر باید آنچه را که به صورت نظری وجود دارد اخذ کنند و با اطلاعاتشان در مورد نیازها و توانمندی‌های یادگیری فردی دانش آموزان تلفیق کرده و با ضرورت‌ها و مقتضیات محیط یادگیری انطباق داده و راهبردهای آموزشی مؤثر را برای دانش آموزان شناسایی کنند.

چندمعلولیتی ضروری دانسته‌اند (لشگری، کیوانزاد و تات، ۱۳۸۴). همان‌طور که بررسی ادبیات تحقیق نشان می‌دهد، آموزش دانش آموزان چندمعلولیتی - نایابا مسأله‌ای چالش برانگیز است اما درباره ظرفیت توسعه سواد دانش آموزان با ناتوانی‌های چندگانه مربیان و والدین مطالب زیادی آموخته‌اند. کودکانی، مثل نشانگان داون که زمانی اعتقاد وجود داشت که قابلیت یادگیری و استفاده از مهارت‌های ارتباطی را ندارند، امروزه انتظار می‌رود آموزش سواد را به عنوان قسمتی از برنامه آموزشی خودشان دریافت دارند.

مربیان با آموزش کودکانی که تا پیش از این فرصت آموزشی نداشتند، مشکلاتی دارند. وقتی بعضی از دانش آموزان سطح عملکردی سواد که نیازهای افرادی آنها را برآورده می‌سازد کسب می‌کنند اما ممکن است به استانداردهای استفاده شده برای تعیین سواد پایه نرسند، اینکه همه دانش آموزان فرصتی برای آموزش سواد داشته باشند، اهمیت می‌یابد. مک‌کال و مک‌لین دن (۱۹۹۷) ایجاد الگوی تلفیقی سواد را برای کودکان با ناتوانی‌های چندگانه پیشنهاد می‌کنند. دانش آموزان با معلولیت‌های چندگانه از یکدیگر متفاوت هستند. یک دانش آموز با مشکلات شدید بینایی و ناتوانی‌های یادگیری،

زیرنویس‌ها :

1. Tracey A. Reeves	6. Ann Macuspie	10. Tristan G. Pierce
2. AnnAdkins	7. Spungin	11. Uncontracted
3. Cyral miller and Ann Rash	8. Millie smith	12. Maccall and mclinden heller, D Andrea. Forney
4. Mary Jean Sanspree	9. Tom menulty	
5. Marcel wattel		

منابع :

- www. Orclish, org/2 – vis – imp/ohio – braill – law.html # section – III3 (2003)
 Annmaccuspic. PHD. Accesstolitevacy Instruction for Students who are Blindor Bisually Impairment August 2002 The Canadian National instituts for - the Blind (2003)
 www.rit . edu/easi/index.htm
<http://www.ski.org/re/re/syrReport/General/III.html> (2003)
www.tsbviedu/out/reach/seehear/spring04/index_uncontracted.htm (2003)
 Tracy A. Reeves. 2001 - Many blind losing out by not knowing braille teachers stress familiarity with it despite technology
<http://www.icevi – europe.org/cracow2002/proceedings/ps2a.htm>
 Millie smith. Educationspecialist. Ts Bvi vioutreach 2003. feelin, Groovy: functional Tactual Skills
www.Tsbr.edu/out/reach/seehear/summer98/literacx.htm
www.Cnib.ca/eng/publications/access_to_literacy.htm
www.Aph.org/edresearch/md-results. Htm